

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΗΤΑΕΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΤΩΝ ΕΧΟΥΝ ΕΞΑΝΤΛΗΣΕΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΛΕΟΝ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΣΤΡΕΒΛΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

ΠΙΟ ΕΠΙΚΑΙΡΗ από ποτέ είναι σήμερα η ανάγκη για μια νέα πολιτική στο φάρμακο. Η νηφάλια κριτική αξιολόγηση της πραγματικότητας δείχνει ότι οι εύκολες λύσεις των προηγούμενων ετών, οι οριζόντιες βίαιες παρεμβάσεις, οι συνεχείς ανατιμολογήσεις, οι υποχρεωτικές εκπτώσεις (rebate) και οι επιστροφές (clawback), στο πλαίσιο ενός ολοφάνερα ανεπαρκούς φαρμακευτικού προϋπολογισμού, έχουν εξαντλήσει τα όριά τους και πλέον παράγουν επικίνδυνες στρεβλώσεις που απειλούν τη βιωσιμότητα της αγοράς και την πρόσβαση των ασθενών στα απαραίτητα αναγκαία φάρμακα.

Οι παρεμβάσεις των τελευταίων ετών στη φαρμακευτική πολιτική, όπως εκτιμούν άνθρωποι της αγοράς φαρμάκου, έχουν οδηγήσει στην αύξηση της συμμετοχής του Έλληνα ασθενούς στη φαρμακευτική δαπάνη, στην ανακοπή της αναπτυξιακής δυναμικής της φαρμακοβιομηχανίας, ενός σημαντικού πυλώνα της ελληνικής οικονομίας και, το κυριότερο, στην ανατροφοδότηση των στρεβλώσεων του συστήματος φαρμακευτικής περίθαλψης. Αν και όλοι συμφωνούν ότι η περιστολή της φαρμακευτικής δαπάνης ήταν αναγκαία, καθώς είχε γιγαντωθεί επικίνδυνα κατά τα τέλη της περασμένης δεκαετίας, πλέον έχουμε φτάσει στο άλλο άκρο, αυτό της υπερβολικής συμπίεσης των δαπανών σε επίπεδα χαμηλότερα των αναγκών των ασθενών.

Η μέση φαρμακευτική δαπάνη κατά κεφαλή είναι πλέον από τις χαμηλότερες στην Ευρώπη και οι φαρμακευτικοί προϋπολογισμοί δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές ανάγκες του πληθυσμού, σε σημείο απειλητικό για την πρόσβασή τους στις αναγκαίες θεραπείες. Είναι ανάγκη, τώρα, να καθοριστεί από μηδενική βάση ένας φαρμακευτικός προϋπολογισμός που θα καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες των Ελλήνων ασθενών, ο οποίος τεκμηριωμένα και αναλυτικά να χωριστεί ανά θεραπευτική κατηγορία. Κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο ώστε το κράτος να γνωρίζει ποια φάρμακα συντελούν στην υπέρβαση των δαπανών, ενώ είναι και πιο δίκαιο για τις φαρμακοβιομηχανίες, ελληνικές και ξένες, καθώς οι υποχρεωτικές επιστροφές που καταβάλλουν στο κράτος θα βαραίνουν εκείνους που πραγματικά φουσκώνουν τον λογαριασμό.

Στο ίδιο πλαίσιο, θεωρείται επιτακτική η ανάγκη μεγαλύτερης και ουσιαστικής χρήσης των οικονομικότερων θεραπειών και των γενόσημων φαρμάκων ως μόνης λύσης για ένα βιώσιμο, σταθερό και προσιτό σε όλους σύστημα φαρμακευτικής περίθαλψης. Αυτό, άλλωστε, εφαρμόζεται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, όπου τα καταξιωμένα οικονομικά φάρμακα βρίσκονται στις πρώτες επιλογές των ιατρών, των φαρμακοποιών και των ασθενών. Δυστυχώς, την ίδια στιγμή στην Ελλάδα τα οικονο-

μικά φάρμακα απαξιώνονται και υποκαθίστανται -συνά αναίτια- από νεότερα και πολύ ακριβότερα. Δεν είναι δυνατό σε μια χώρα που εξακολουθεί να βρίσκεται αντιμέτωπη με σοβαρούς δημοσιονομικούς περιορισμούς, όπως είναι η Ελλάδα, η φαρμακευτική περίθαλψη να μονοπωλείται από τις ακριβές θεραπείες. Δυστυχώς, ύστερα από τόσες παρεμβάσεις, η χώρα μας παραμένει «πρωταθλήτρια» στην αναίτια χρήση ακριβών θεραπειών και, μάλιστα, χωρίς να υπάρχει αρμόδιος φορέας αξιολόγησης της καινοτομίας, προκειμένου να γνωρίζουμε αν η αποτελεσματικότητα των νέων φαρμάκων που αποζημιώνονται από το κράτος είναι τέτοια που να δικαιολογεί τις υψηλές τιμές τους.

Από τα παραπάνω, λοιπόν, είναι προφανές ότι η χώρα μας εξακολουθεί να στερείται πραγματικές δομικές μεταρρυθμίσεις στον τομέα του φαρμάκου. Πριν από λίγο καιρό, σε ημερίδα του συλλόγου εργαζομένων του ΕΟΦ υπήρξε κοινή παραδοχή από τους ομιλητές ότι η υπερβολική και συχνά αδικαιολόγητη συνταγογράφηση ακριβών φαρμάκων αποτελεί τον κύριο λόγο της υπέρβασης των προϋπολογισμών της φαρμακευτικής δαπάνης. Σε αυτό φαίνεται να συντελεί και η ανυπαρξία κινήτρων για τη χορήγηση οικονομικών φαρμάκων στο επίπεδο του φαρμακείου, όπως επίσης και οι πεποιθήσεις και η κουλτούρα χρήσης των φαρμάκων από τους Ελ-

ληνες που θεωρούν απαραίτητα καλύτερες τις ακριβότερες θεραπείες, κάτι που προκύπτει ως αποτέλεσμα της ελλιπούς ενημέρωσης για την ορθή χρήση και την αξία των φαρμάκων.

Μαζί με τον εξορθολογισμό της κατανάλωσης και τη συγκράτηση των δαπανών, η Πολιτεία θα πρέπει να διαμορφώσει τις κατάλληλες συνθήκες που θα επιτρέψουν στην ελληνική φαρμακοβιομηχανία, στα ελληνικά εργοστάσια παραγωγής, να αξιοποιήσουν την αναπτυξιακή δυναμική τους. Οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες ενισχύουν την απασχόληση, διατηρούν κεφάλαια και διενεργούν επενδύσεις στη χώρα, κυρίως στην έρευνα και την ανάπτυξη οριακής καινοτομίας, που αποτελεί την απάντηση των ευρωπαϊκών φαρμακοβιομηχανιών στον ανταγωνισμό των χωρών χαμηλού κόστους. Μόνο μέσα από πραγματικές μεταρρυθμίσεις, με στόχο τον εξορθολογισμό και τον έλεγχο της συνταγογράφησης και της ασφαλιστικής αποζημίωσης, η Πολιτεία θα μπορέσει να πετύχει την εξυγίανση του συστήματος φαρμακευτικής περίθαλψης. Δυστυχώς, τα μέτρα μέχρι σήμερα εξακολουθούν να αποφασίζονται σε κλειστά δωμάτια, από τεχνοκράτες των Μνημονίων χωρίς γνώση της ελληνικής πραγματικότητας, χωρίς τη συνδρομή της κοινότητας των ασθενών, των επαγγελματιών υγείας -ιατρών και φαρμακοποιών- και της φαρμακοβιομηχανίας. Αυτό πρέπει, επιτέλους, να αλλάξει.